

תרגום מכתב של יונה בוגלה מתאריך 6.3.78

לבני היקר זכריאס יונה, איך אתה מרגיש?

בע"ה כולנו שנמצאים כאן מרגישים טוב. קיבלנו את המכתבים ששלחתם לנו בידי אלי תורג'מן. היינו מלאים תקווה ושמחה שהעליה המוצלחת של החודשים האחרונים תמשך ולא תפסק. הדבר שציפינו לו בתקווה מלאה נפסק בראשיתו וגרם לנו זעזועים אבל עדיין לא הגענו ליאוש. לאמא שלכם טייתו ולאסתר היו להם ציפיות לראות אותכם בימים הקרובים ביותר. אבל הציפיות והאיחולים שלנו אל התגשמו.

כ-210 נפשות נרשמו, הכינו תמונות לדרכונים, קיבלו את החיסונים הדרושים וממתינים לנסיעתם. מתוך אלה שמחכים לנסיעתם, נמצאים הרבה אנשים שהיו פזורים באדיס אבבה וסביבתה וגם הרבה אנשים שבאו עם מטפחותיהם מאמבובר טדה ואזורים אחרים. היות ואנשים אלה באו ללא הזמנה, אין מי שעוזר להם בהוצאותיהם. משום כך ובגלל ההוצאות הרבות והמחסור באוכל בעיר אי אפשר אפילו להסיג לחם. קשה מאד לבטא את מצוקתם. בואם של אנשים אלה לאדיס אבבה ידוע ע"י השלטונות בגונדאר ואם יחזרו לביתם בגונדאר ידונו למעצרים ועונשים כבדים ואולי אפילו יכולים לקבל דין מוות וזה בגלל המצב השורר בעיר ואכזריותו של המושל. לומר את האמת אנחנו חרדים לגורלם של אנשים אלה. אנחנו פשוט לא יודעים למי להשמיע את זעקותינו. אם לא ימצא פתרון בזמן הקרוב ביותר ל-200 אנשים לאה, כולנו נמצא במצב מאוד קשה. רוב האנשים שברשימה כולל אנחנו, התחלנו למכור את רכושנו ויש גם כאלה שהתפטרו מעבודתם. גם אני פוטרתי מעבודה ע"י סימון ג'די שמונה לכנהל אורט. הוא אמר לי "אם כפי שהיה בעבר לא תלך לגונדאר לבקר את בתי הספר ותעסוק בעיניני עליה, דבר שיכול לגרום נזק לפעולות אורט ואפילו לסגירתו, עליך לפרוש מהארגון. ננסה שחקבל את משכורתך בדרכים אחרות" לכן הגשתי לו מכתב התפטרות בטענה כאילו שאיני יכול לעבוד בגלל מחלה ועייפות. במכתבו, שצרפתי לך, הודיע לי שהחל מ-1 בינואר 1978 פרשתי מעבודתי וחזר לג'נבה. עד כה לא קיבלתי את משכורתי. משום שביקש שאכתוב דו"ח לפני נסיעתו לג'נבה, בין אם זה יעזור או לא מטרתי לו את המכתב המצורף על מצבם. 60 מאחינו שנדרו מלסטה לגמו-גופה וביקשתי שימצא להם פתרון כל שהוא.

באשר לחיינו אין משהו משמח. השימה הגדולה שלנו הוא שהוציאנו קודם מגיהנום את בנינו. אם בימים אלה היו כאן, אנו בטוחים שלא היו נשארים בחיים. משלא ידעו איך להתנכל עלינו שולחים אלינו בקר וערב כמאה ילדים ליד שערינו וצועקים שיעלמו האנרכיסטים, שיעלמו המתנגדים לסוציאליזם, שיעלמו הקפיטליסטים שיעלמו אלה שלא מתאחדים איתנו. כל זה לא הספיק וכל ימי ראשון (יום המיועד לנקיון) אחרי האסיפה, גברים ונשים מנקים את הזבל והביוב של הכונה. התנהגותם ודבריהם של האחראים מעלה את העצבים. טייתו משתחפת בהכנת בהכנת הספקה מזון לחיילים אבל בגלל שהוציאה אישור רפואי היא אינה לוקחת חלק בנקיון הכונה. אסתר עד כה לא התייצבה אבל לעתיד הביריונים איימו עליה ונתנו לה הזהרה. אני משתחף בניקיון. העבודה לא היתה כל כך נוראה אבל התנהגותם של האחראים מאוד מעצבנת. עדיף להתאבד מאשר לשמוע לדבריהם. עבודה כגון זה התחיל לא מזמן בכונה לדכא אותנו. ראש הקבלה מנסה כל דרך כדי למצוא לי סיבה להתנקט בי. ראש הקבלה הוא כיום הכלי יכול אין מי שיחקור אותו אם יהרוג מישהו. לפי מה שראינו בעבר הוא הרג מישהו ללא עול וטען שהרג אותו בטעות ביקש סליחה ונשאר בחפקידו עד היום הזה ללא עונש. להשאר במדינה שבה מתרחשים דברים כאלה זה כאילו לגזור דין מוות על עצמו...

...האנשים שעליהם שאלתה עליהם במכתבך הקודם הם כשרים הם הילדים של האנשים הוהיקים שבאו לאדיס אבבה בזמן מיליניק כך שאין מה לדאוג....

אביך

יונה בוגלה